

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 stycznia 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie prowadzenia ksiąg podatkowych przez podatników nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 38 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 13 lutego 1982 r. w sprawie prowadzenia ksiąg podatkowych przez podatników nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 5, poz. 42) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podatnicy wykonujący działalność wytwórczą i usługową, z wyjątkiem określonych w pkt 2—7 i 9 — księgę podatkową nr 1”;

2) po § 9 dodaje się § 9a w brzmieniu:

„§ 9a. 1. Podatnicy prowadzący księgi podatkowe nr 1, 7 i 8 są obowiązani dodatkowo prowadzić ewidencję sprzedaży w odrębnej

- książce ewidencji sprzedaży, do której wpisuje się bezpośrednio po sprzedaży poszczególne kwoty sprzedaży gotówkowej i kredytowej wyrobów, towarów i usług. Wpisaniu do książki podlegają również zaliczki otrzymane na poczet należności z tytułu sprzedaży, o które zmniejsza się należność wpisywaną po dokonaniu sprzedaży. W razie wykonywania różnych rodzajów świadczeń, z których obroty podlegają opodatkowaniu według różnych stawek podatku obrotowego, podatnik powinien wpisywać obroty z tych świadczeń w odrębnych rubrykach książki.
2. Obowiązek dokonywania zapisów w książce ewidencji sprzedaży bezpośrednio po sprzedaży wyrobów i usług nie dotyczy podatników wykonujących działalność w zakresie rzemiosł: rzeźnictwo i wędliniarstwo, cukiernictwo, cukiernictwo wraz z piekarstwem, kuchmistrzostwo oraz wytwarzanie napojów chłodzących, jeżeli sprzedaż tych napojów dokonywana jest bezpośrednio konsumentom. Podatnicy ci wpisują do książkiienne sumy sprzedaży.
 3. W razie dokonywania sprzedaży przez więcej niż jedną osobę ewidencja sprzedaży może być prowadzona przez każdą z tych osób w odrębnej książce.
 4. Książka ewidencji sprzedaży powinna być zbroszurowana, a jej karty ponumerowane.
 5. Przed rozpoczęciem zapisów książka ewidencji sprzedaży powinna być przedstawiona przez podatnika do poświadczenia organowi podatkowemu.
 6. Zapisy w książce ewidencji sprzedaży należy codziennie zsumować, a po zakońce-

niu każdego miesiąca sporządzić na oddzielnej karcie książki ogólne miesięczne zestawienie sum dziennych i zsumować je, a łączną sumę miesięczną wpisać do księgi podatkowej. W razie prowadzenia ewidencji sprzedaży w więcej niż jednej książce (ust. 3), po zakończeniu każdego miesiąca zapisy sum miesięcznych z poszczególnych ksiązek należy przenieść do jednej książki, zsumować te zapisy, a łączną sumę miesięczną wpisać do księgi podatkowej.

7. Książki ewidencji sprzedaży powinny być złożone organowi podatkowemu wraz z księgą podatkową przy zeznaniu o wysokości obrotu.
8. Obowiązek prowadzenia książki ewidencji sprzedaży nie dotyczy:
 - 1) podatników, którzy wystawiają rachunki w każdym wypadku sprzedaży,
 - 2) podatników wykonujących działalność wyłącznie w zakresie rzemiosł piekarstwo oraz usługowy przemysł, przerób i śrutowanie zbóż, którzy stosownie do odrębnych przepisów obowiązani są prowadzić właściwą dokumentację wypieku bądź przemiału (śrutowania).

Podatnicy ci wpisują do księgi podatkowej sumy miesięcznych obrotów wynikające z kopii wystawionych rachunków lub książki wypieku albo właściwej dokumentacji przemiałowej.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1983 r.

Minister Finansów: w z. W. Bień